

Dag Eén

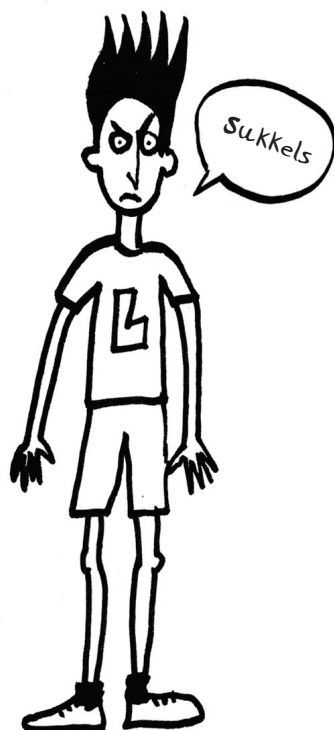
Woensdag

LOKI-GOEDHEIDSSCORE OF LGS:

-3000

Mijn naam is Loki, en ik ben een god. Of nee, tot gister was ik dat. Nu heeft Odin mij in het lichaam van een elfjarige jongen verbannen naar de Aarde. Deze situatie is verschrikkelijk om veel verschillende redenen.

Ten eerste is er de algehele zwakte van dit sterfelijke lichaam. Ik ben niet de sterkste god, maar nu lijken mijn benen wel stokjes en heb ik in mijn bovenlichaam net zoveel kracht als een klein eekhoortje heeft!

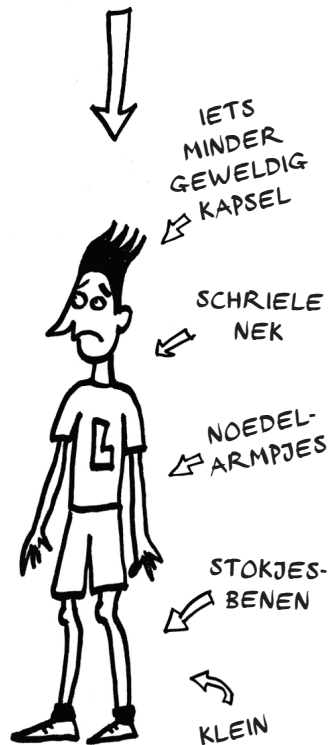

Goden ontstaan in volledig volgroeide vorm, dus ik ben nog nooit - tot nu toe dan - een kind geweest. Blijkbaar denkt Odin dat ik er als kind zo uit zou hebben gezien! Gemeen!

VOOR

NA

HEIMDALL

Ten tweede zijn er mijn nepouders. De wachter van de goden Heimdall (die echt een hekel aan mij heeft) en een angstaanjagende reus die Hyrrokkin heet

(gevoelens onbekend) doen alsof ze mijn vader en moeder zijn zolang we hier op Aarde zitten. Ik moet bij hen wonen en naar ze luisteren. Deze vernedering wekt diepe verontwaardiging bij mij op. Ik ben duizenden jaren oud!

Ik hoor geen bedtijd te hebben. Ik hoor geen huishoudelijke taakjes te krijgen. Ik zou onder geen enkele omstandigheden mijn eigen ondergoed op hoeven te vouwen!

Ten derde moet ik het uithouden met de

elfjarige Thor, die het ontzettend leuk lijkt te vinden om op mijn hoofd te gaan zitten en dan scheten te laten. Misschien moet ik mezelf troosten met het feit dat hij hier ook is en dus samen met mij moet lijden... maar het is moeilijk om jezelf te troosten wanneer er op hetzelfde moment iemand scheten op je laat.

HYRROKKIN

Ik ben Thor,
god van de donder
in mijn broek!

Terwijl ik op Aarde ben, moet ik een maand lang elke dag in dit stomme dagboek schrijven om te bewijzen dat ik een beter persoon aan het worden ben die waardig genoeg is voor Asgaard, wat dat dan ook maar mag betekenen.

Nu denk je waarschijnlijk: Loki, jij bent de god van de leugens, de grootste bedrieger van hen allemaal... waarom lieg je niet gewoon in dat boek en zeg je dat je de hele maand een héél, héél goede god bent geweest?

Helaas heeft Odin, in al zijn irritante wijsheid, daaraan gedacht. Dit is een magisch dagboek.

Als ik hier ga liegen, dan zal het dagboek mij corrigeren. Als ik bijvoorbeeld schrijf...

IK BEN DE MACHTIGSTE VAN ALLE GODEN

Correctie: nee, dat ben jij niet. Dat is Odin. Jij bent een miezerig wormpje wiens enige echte krachten zijn dat hij fysiek kan transformeren en heel erg stiekem kan doen.

... krijg ik zo'n soort brutale reactie.

Dus ik heb een keuze: liegen en trouw blijven aan mijn glorieuze aard en ondertussen uitgescholden worden door deze willekeurige, lichaamloze stem of de saaie, onverbloemde en vaak zeer onflatteuze waarheid vertellen.

Correctie: ik ben niet zomaar een willekeurige stem. Ik ben een simulatie van Odin zelf, met al zijn wijsheid. !

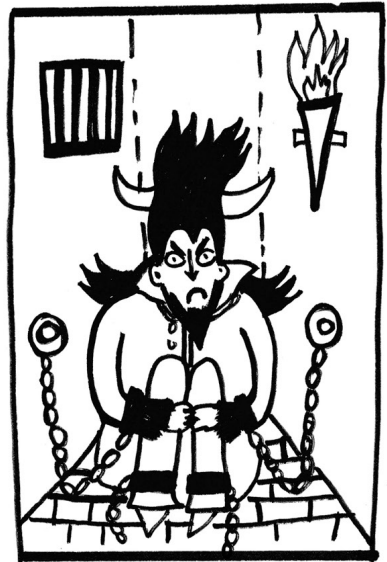
Als jij zo wijs bent, aan welk getal denk ik nu dan?

Jij denkt nu niet aan een getal. Jij denkt: Odin stinkt. !

Ah. In dat geval kan ik dus net zo goed eerlijk zijn op deze bladzijden. Voor alles is een eerste keer.

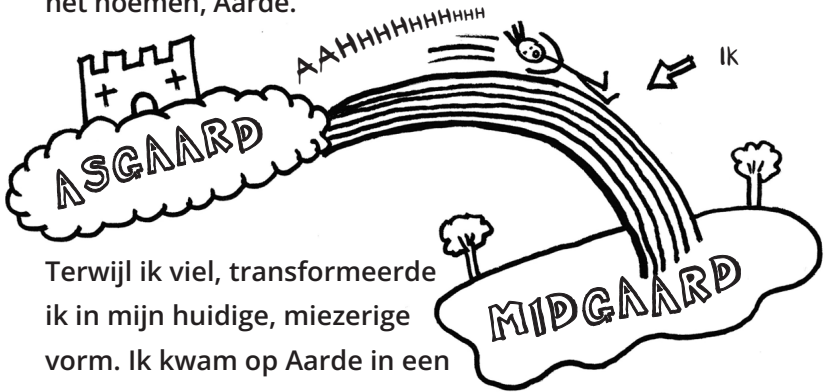
Mijn tragedie begon bij een grap met godin Sif, haar lange, gouden lokken, een schaar en een slecht getimed dutje. Ik zal je de details besparen, maar laten we zeggen dat niemand in Asgaard weet wat goede humor is. Of wat een goed kapsel is.

Voor ik het wist werd ik vastgeketend, ontdaan van mijn goddelijke krachten en opgesloten in een kerker terwijl Odin nadacht over een straf.

Even snel doorspoelen naar vanmorgen, toen ik abrupt uit mijn gevangenis werd getrokken, knipperend tegen het Asgaardiaanse zonlicht. Odin duwde me dit boek in mijn handen en schopte me van Asgaard over de Regenboogbrug helemaal naar Midgaard – of, zoals jullie boerenpummels het noemen, Aarde.

Terwijl ik viel, transformeerde ik in mijn huidige, miezerige vorm. Ik kwam op Aarde in een modderpoel terecht. En een paar seconden later landde Thor boven op mij. Zelfs als menselijk jongetje is hij niet bepaald de lichtste. Bovendien had hij zijn favoriete hamer bij zich, waardoor hij zelfs nóg zwaarder was. Nu heb ik een paar erg blauwe plekken.

Ik krabbelde overeind en keek om me heen. Ik was op een treurige, grijze plek vol met stervelingen. Niemand keek naar mij. Toen realiseerde ik me pas dat ik van vorm was veranderd. Normaal gesproken ben ik zo ongelooflijk mooi dat iedereen wel naar mij móét kijken.

Correctie: je ziet er heel gemiddeld uit voor een god, en de reden dat iedereen in Asgaard naar je kijkt is omdat ze er zeker van willen zijn dat je niets van plan bent.

!

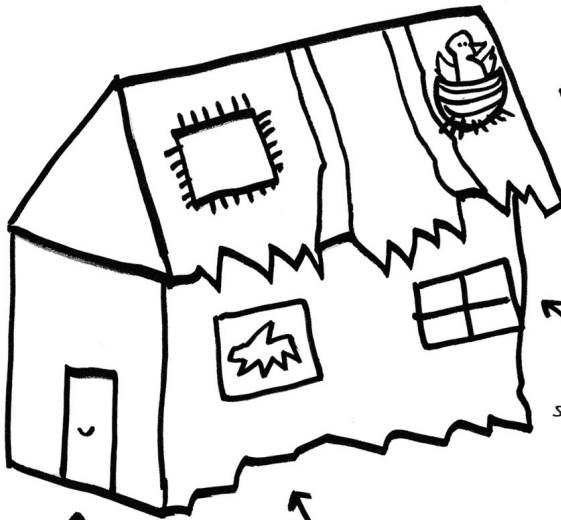
Heb ik al gezegd dat ik de waarheid HAAT? De waarheid is lelijk en naakt, net als een molratje. (Molratjes zien eruit als roze naaktslakkenbaby's die op stenen hebben gekauwd.)

Toen Heimdall en Hyrrokkin arriveerden, leken ze min of meer op zichzelf, behalve dan dat Hyrrokkin nog maar de helft van haar normale lengte had en dat Heimdall zijn goddelijke gloei miste.

Ze waren allebei gekleed in slonzige mensenkleren. In plaats van haar bontmantel en haar vele gouden kettingen en armbanden, droeg Hyrrokkin menselijke klederdracht waardoor ze eruitzag alsof ze op weg was naar een vergadering van het Genootschap van de Saaigheid en Slaapverwekkendheid. Ze was ook te voet. Normaal gesproken rijdt ze op een wolf met slangen als teugels.

Heimdalls glimmende harnas en krachtige wapens waren vervangen door een joggingpak en pantoffels. Ze brachten me naar een krot, waar we als een neppe stervelingenfamilie moesten gaan leven.

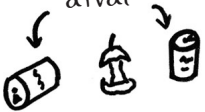
Zelfs mijn nest is mooier!

Ramen die uitkijken op een somber landschap van grijze wanhoop

Een vies en smakeloos verblijf, alleen geschikt voor varkens

Grauwe deur. Maar waarom zou iemand überhaupt binnen willen komen?

Door stervelingen achtergelaten afval

Gast, zelfs ik zou hier niet willen wonen.

Correctie: naar menselijke maatstaven is het eigenlijk best een mooi huis, met goede internetsnelheid en een waterbesparende douchekop. Alle bovenstaande tekeningen zijn zeer inaccuraat en kunnen dan ook gezien worden als leugens.